

(Продовження буде.)

«Сільський Господар» перелік шойно перший рік курсу. Від 18 листопада до 24 грудня п. р. відбувається в школі «Сільського Господаря» другий курс продуктивності сільсько-господарської тварини для підготовки зоотехнічних помічників-контролерів.

На курс будуть прийняті кандидати, що по-кінчили 10 рік життя і мають сільсько-господарську освіту. Про прийняття на курс в іншому ніж сільсько-господарської освітою рішення в кожнім окремім випадку т-во «Сільський Господар».

Число курсантів обмежене. Першештвом в прийнятті на курс мають кандидати, яких вивчили на курс фізії і кружки «Сільського Господаря» або кооперативні та ті кандидати, що по закінченні цього курсу бажають піти на зоотехнічний курс «Маслосоюда».

Курсанти дістають в школі «Сільського Господаря» в Коршіві помешкання даром. За курс платять кандидати по 30 зол., а на прохарчування за час курсу 100 зол.

Від кандидатів на курс вимагається в першій мірі правильного числення і чіткого письма, що в потрібне до ведення скотарського рахунництва. Золешення на курс слати до Красного Товариства Господарського «Сільський Господар» у Львові, вул. Зіморонича ч. 20., найдалі до півця жовтня п. р.

Цей справу повинні зайнятися крім фізії і кружків «Сільського Господаря» всі економічні організації, яких розв'язи залежить від продуктивності сільського господарства, а з окрема сільсько-господарських тварин.

Всяди, де є до цього умови, слід організувати при кружках «Сільського Господаря» Секції контролю молочності. До ведення фахової праці у тих секціях вивчувати такі місцевих людей, які в початках будуть працювати за меншу винагороду, чим це може робити посторонній чоловік. Треба таких людей підшукати і звернути їм на це увагу та заохочувати на курси. Повіщення такого курсу дає можливість заробітку. По наших землях є багато студентів, що з різних причин не можуть далі продовжати своїх студій. Повіщення такого практичного курсу зводить їх спосібками до організаційної праці. Багато з тих, що не мають засобів продовжати студій ще кілька літ, може скористатися на удержання на таким кооперативним курсі. Цілком неможливим кандидатам можуть кружки «Сільського Господаря» в розумінні в місцевих кооперативах улічити зворотній відмоги на покриття коштів участі в курсі.

Охорона тваринної продукції і Секції контролю молочності це найбільшій і найактуальній завдання «Сільського Господаря» в організації тваринної продукції тимбільше, що сама держава робить в тім напрямі інтензивні заходи. На ту ціль призначаються значні кошти з податків населення. Але все йде в перевазі на піднесення тваринної продукції неукраїнського населення.

Це вже справа Української Парламентарної Репрезентації виробити заходи, щоб гроші з податків, які платять населення, а які призначаються на поліпшення сільського господарства

йшли ділено на піднесення господарств усього місцевого населення, і до того в такому відношенні, в якому це населення їх платить.

Інк. д-р М. Холевичун.
(Повіщення буде)

Відгуки дня.

Відгуки дня.

Від малої дитини не має ні щастя. Терза, наприклад, служниця май з медом, сама раз-по-раз облизувала як не макотів то паляць, а коли в підкривав, щоб я собі дещо захопити — робила крик і треба було спасатися бігством. Піаніме, то навіть замкнула кімнату і не впускала мене новсім.

В гімназії було ще гірше. Держали деякі товариші в бурені напириси, цукорки і чоколаду на продаж. Замкнули свій крам у шафах, але відколючі не дуже були штудерні, бо час до часу пропадав цілий запас. Робили це якесь вороги приватної ініціативи і чужого капіталу, але хто це був, я ніколи не довідався, бо платиться, не вважали мене за гідного до своєї компанії.

Скінчив я гімназію, пішов на університет, а звіттія на війну. Різно було ві мною: раз на воєні, другий раз під возом, але ніколи не був я там, де «фасували», виплачували, чи відбирали гроші. Бачив багато людей, що ліпше жили як я, хоч меншу мали платню, чув про них, що мають «боки», але ніколи не зміг тих «боків» нащупати.

Вернувшись в війні в одній сорочці, а поруч мене вертали люди в двох і з валізами. Вони почали грати роль, а я в шахи або в білярд. Потім дістався до редакції, де — як відомо — більше пишущих сидженням як заробляють писанням. Інші пішли поміж люди, інституції, каси і магазини, де — як кажуть — більше заробляють сидженням, як пишущі писанням. В редакції, та ще українській, знаєш самі як є: папір, чорнило, бюро з трьома ногами і на двох людей одне крісло. Робогації тут! Ще можна було страшити газетою, але не в нас, бо хто вині так дуже нашу газету вичитує?!

В інших інституціях як у людей: то якісь «хабарі», то недобори, то інші бічні зарібки, а в редакції хіба ідейний напад, або пресовий процес.

Не маю щастя від малої дитини... Ніколи нема мене там, де можна щось красти...

Галактіон Чіпка.

На організаційному фронті.

Повіт Лісько.

Дня 4-го жовтня п. р. відбув пос. Тершаковцеве справознавче віче в Ступоснянх і в Устриках Горішних. На обох вічах проводив о. Трищевський з Волосатого. Зібрані висловили довіру Українській Парл. Репрезентації й ухвалили резолюції в справі будови шкіл у повіті, направи мостів і доріг та резолюції в рідношкільній справі.

лись якнайкорисніше людству». До цього додано цілу низку пояснень, з яких діянок праці мають люди дістати ці премії і хто має ставити кандидатів. Премії мають бути призначені без огляду на національність. Кандидатів з фізики й хемії ставити шведська Академія Наук, з літератури шведська Академія літератури, з медицини шведський медико-хірургічний Інститут, а нагороду миру норвеський парламент.

Кожна з цих інституцій має призначити від трьох до п'яти кандидатів. Щодо найважливішого питання: хто має право піддавати цим інституціям кандидатів? — до нині воно вповні незрозуміле. У першій мірі внески можуть ставити члени цих інституцій, потім члени комісій при них, далі: всі вже нагороджені лауреати, професори дотичних спеціальностей в університетах у Упсалі, Осло, Копенгагені, Гельсінгфорсі, Люнді і в шістьох інших чужинних університетах, врешті інституції й особи запрошені основними інституціями Скандинавії, вище згаданими. Крім цього пропозиції можуть виходити від членів Академії в усьому світі і від професорів університету літератури, естетики й історії.

Нобель аснував у своїм заповіті, що треба розуміти під терміном «література»: «це не тільки твори красеного письменства (белетристика), але й всякі інші, що своєю формою мають літературну стійність (історія, філософія, критика). Тому досі між нагородженими кандидатами є історик Момсен і філософи Ойкен і Бергсон.

Кандидатів на нагороду миру можуть ставити члени спеціальної комісії в норвеському парламенті, посли всіх парламентів, члени всіх урядів і різних міжнародних організацій, всі уніа-професори права, історії й філософії. Першу

Наші церковні справи.

Нарада українського єпископату.

Римський «Месаджеро» приносить з дня 17-го ч. м. такі вістки в офіційнім відділі «З латинського міста»: «На другий тиждень український (рутен) єпископат збереться на конференцію в Римі в головній саді «Товариства Ісуса» при вул. Борго С. Спіріто Засідання відбудеться імовірно 21-го Ним проведутьме львівський архієпископ, а візьме в ньому участь 11 єпископів: п'ять з Галичини, двоє з Підкарпаття (Чехословаччина), один з Югославії (Вачка), двоє з північ. Америки і двоє з Канади».

Новий єпископ у Львові.

В цьомуж числі «Месаджеро» стрічаємо ще таку замітку: У найближчому недовго призначення нового візятатора Апостольської Столиці вірменського патріарха з Кіаїсії, монсеньора Людіж Бондіні, висунуватимуть нового українського єпископа-помічника (суфрагана) для Львова. Призначений ним о. Іван Бучко. Його рукоположення відбудеться в українській церкві св. Юрія, біля костела «Мадонна ді Монті», де находитиметься українська колегія. Висвячення буде переведене львівським митрополитом Шептицьким у присутності станіславського єпископа Хоминича і перемишльського Коциловського».

Сучасний філософ про Карла Маркса.

Недавно вийшла друком нова праця відомого німецького історика філософії К. Форлендера п. а.: «Карл Маркс, зайн Лебен унд іайн Вери». Автор цієї філософської студії дуже близько стоїть колись до марксизму, але в останніх часах хилився більше до Канта і на марксизм дивиться дуже критично. В своїм вичіагаданім творі Форлендер говорить дуже прихильно про Маркса, як про людину і боронить його від нападів різних його фанатичних ворогів. Але про марксизм, як про світогляд, Форлендер пише: «Що лишилося сьогодні в марксизму? Марксизм вже майже пів століття є мертвай. Навіть німецька-соціалдемократія відступила з своєї програми далі від марксизму. А що позначала політична практика? Чи можуть соціалісти мати сьогодні який вплив? Маркс сьогодні вже не дає. Він впливає на життя вже дуже мало і повільно. Його всі аусили створити Інтернаціонал невадилися. Перед своєю смертю він бачив боротьбу хвилевої побди своїх ідеалів: соціалістичні партії числили тоді пів мільона членів. Багато сторінок марксизму перестаріло і то не другорядних, а першорядних. Історичний матеріалізм перейшов стільки еволюцій, що сьогодні можна говорити про повний упадок теорії Маркса. Маркс був матеріаліст, але в дійсності членився з етичними нормами наскрізь ідеалістичними та буржуазними. Таких непослідовностей в житті і творчості Маркса начисла Форлендер дуже багато.

таку нагороду дістав основник міжнародного «Червоного Хреста» Анрі Дюнан. Мия року аперше частинно дістала що нагороду Німеччина, коли її поділили між Штресемана, Біріна й Чемберлена. Зате Німеччина дістала досі якнайбільшу скількість нагород: на 140 нагороджених більш 30 осіб, у цьому 10 нагород з хемії. Франція має 7 нагород за мир.

Досі найстаршим лауреатом був професор Момсен, що дістала премію в 85 р. життя; за ним ідуть такі старці як італійський поет Каруцчі і Анатоль Франс, що не мали змоги покористуватись великою нагородою. Наймолодшим лауреатом був англійський фізик Браг, що має 25 літ, коли поділився нагородою зі своїм батьком. Другим був 32-літній канцеляр Брангін, відкривши інсулін. Вичковим випадком нагорода була премія призначена подружжю ларі Корі, яка дістала її спільно в 1903 р. по позованні з фізики, а в 1911 р. лані Корі дістала нову премію з хемії.

Остаточне голосування над кандидатами відбудеться приблизно 10. грудня, у роковини смерті Нобеля. Нагородженим, крім нагороди в сумі більш 100.000 шв. корон дістає ще й диплом і велику золоту медалью вартості яких 600 корон. На однім боці медалі є портрет Нобеля, а на другім алегоричні фігури. Кожний лауреат має, згідно з приписом, обов'язок віддати на прохоті 6 місяців прикладний відвіт зі своєї спеціальності. Та багато нагороджених звільняє себе від цього обов'язку випраданням кепського здоров'я, так само, як деякі не приїжджають особисто віддавати премії в певній участі в офіційнім святі.

Організація нагороди Нобля.

Як що-року в осени починається в пресі кампанія за кандидатами до найпочеснішої й найвищої (грошевої) літературної річної нагороди: премії Нобля. Висота цієї премії хитається з року на рік відповідно до податків, які стягаються з основного фонду, складеного інжиніром Ноблем у 1895 р. Нагороди за ріжні заслуги в поодиноких ділянках творчості виплачуються лише з відсотків. Основний фонд має приблизно 30 мільонів шведських корон. З нього четвертина відсотків іде на кошти всієї складної організації, що займається призначенням нагороди. З решти роздають п'ять премій: за заслуги в літературі, фізиці, хемії, медицині і для пропаганди всесвітнього миру.

Найбільше зацікавлення асосереджується рік річно довкола літературної нагороди з тієї простої причини, що широкий загальн знає імена великих письменників, а восім не орієнтується у численних здобутках наукових, до яких здається доходити учені тихою, лабораторійною працею. Ще більше даних на загальне зацікавлення могла би мати мирова премія. Але Нобліська організація розпаде її дуже несподівано, рідко, немов би дякуючись образити якунебудь державу. Заслуги мирової праці оцінюють нині менше, ніж колинебудь, бо вона обертається здебільше в ідеальній сфері покликів і заохот, а не дає поміжно безпосередніх реальних наслідків.

Заповіт основника фонду д-ра Альфреда Нобля зроблений ним на рік перед смертю каже, що відсотки з позиченого капіталу мають бути роздані між тих, що за нинішній рік прислажи-

Дві українські фільми.

Консулят СРСР у Львові запрохав представників місцевої преси і громадянства на приватний кіновий сеанс, щоб задемонструвати нові дощиплення української радянської кінематографії. Представники преси мали нагоду бачити лише дві фільми: „Два дні“ і „Звенигора“. Козиря радянської кінематографії „Аресту“ не показували з причини надто ще актуальної гостроти сюжету: у ньому змальована боротьба більшовицьких військ з українською національною армією. За те оглядали цю фільму представники польської і жидаїської преси.

„Два дні“ не наскрізь реалістична фільма, зроблена загальною методом вживаною при таких фільмах в Європі. Нема в ній експериментування, шукання нових форм для зміцнення враження, поза вірною обсервацією цікавими ситуаціями, поступенним напруженням акції. Сюжет дуже цікавий, змальовані там події двох днів у поміщицькій палаці, яку займають наперемінно більшовицькі і царські війська. В основі цих подій лежить трагедія старого служачого у цих поміщиках, українського добросердого дячка, який настільки зрісся із атмосферою своїх панів, що береже їхнього добра більше як свого і глядить на революційні події їхніми очима. Він переходить до духової революції аж тоді, коли його сина, що став більшовицьким комісаром, вішають тут-же в саді цього хутора, після того, як старий зробив усе, щоб врятувати життя синкові своїх панів. Саме цей синок, після приходу царських військ, вказує на свого спасителя як на більшовика і показує сховок його сина.

Вся фільма пронизана виразною тенденцією, але при цьому з художнього боку багато анімація від пересічного рівня чужинних фільмів. Деякі сценки, епізоди, спостереження повні нюансів, психологічної вірності й живучості.

Ця фільма на нашу думку багато вдатніша, ніж „Звенигора“ славного режисера Довженка, до якої першій текст склали поет Йогансен і Юрко Тютюнник. Є в „Звенигорі“ прекрасні картини і навіть малі оригінальні спроби нової кінової техніки. Бракує їй лише суцільності, звязуючої нитки, передуманого переходу з царини легенд і казок до сучасних реальних картин, які нічим не розяснюють ані не збогачують цілості, порушуючи її гармонію. Очевидяки не торкаючись тут питання провідної ідеї фільму: що має протиставити собі дві різні світи України, старої ідилічно-сентиментальної, повної народних вірувань, забобонів, обрядів і нової, що родиться і гартується в крові революції. Навіть з чисто технічного боку це протиставлення не виходить лсно і низка образів є радше безладно переплутана, як художньо опанована.

Та без огляду на всі застереження і абстрагуючи від тенденції обох фільмів: художній їх рівень дуже високий і вони могли би сміливо йти в світ у ті країни, де цензура не забороняє їм вступу. Неодна російська фільма грає нині в Європі з успіхом, стоїть багато нижче від цих двох українських.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8-85-00—8-88-50, канадський долар 8-80-00—8-80-50, чеська корона 0-26-33—0-26-50 австрійський шілінг 1-25-00—1-25-50, румунський лей 0-05-00—0-05-25, французький франк 0-34-50—0-34-75, швейцарський франк 1-71-50—1-72-00, фунт штерлінгів 43-30-00—43-50-00, радянський червонець 17-00—17-50, німецька марка 2-12-85—2-13-00.

Золото: 20 хорон 36-30-00—36-50-00, 20 франків 34-20-00—34-50-00, 20 німецьких марок 42-00-00—42-40-00, 10 російських рублів 46-00-00—46-40-00.

Срібло: Австрійська корона 0-63-50—0-63-50, 5 австрійських хорон 3-21-00—3-20-00, австрійський флорен 1-62-00—1-63-00, російський рубель 2-60-00—2-61-00, копійки за рубель 1-30-00—1-35-00.

Збіжжя.

Пшениця хлірська 36-25—37-25, пшениця солонська 32-75—33-75, жито галицьке 22-00—23-00, ячмінь галицький броварський 00-00—00-00, ячмінь на жливо 19-50—20-50, ячмінь пастівний 00-00—00-00, овес галицький 19-50—20-50, кукурудза румунська 25-75—26-75, барвобла прохорова 4-00—4-50, фасоль біла 90-00—105-00, фасоль жовта 55-00—75-00, фасоль жовта 60-00—65-00, горох пів-Вікторія 45-00—50-00, горох пів-Вікторія 32-00—35-00, бобик 27-50—28-50, жовта паст. я зерні 00-00—00-00, ннка 31-00—33-00, сіно солодке краєве прасоване 7-00—8-00, соложа прасована 4-00—5-00, гречка 26-50—27-50, льон 67-00—69-00, зубиць синій 00-00—00-00, ріпак озимий 66-50—67-50, мука пшенична 40 при. 00-00—00-00, мука пшенична 65 при. 66-00—67-00, мука жито 70 при. 40-00—41-00, грисія кукурудзяний 00-00—00-00, мука кукурудзяна 00-00—00-00, отруби житні 12-50—13-00, отруби пшеничні 13-75—14-25, крупні гречані 53-00—55-00, шовко 00-00—00-00, крупні ячмінні 38-00—39-00, пенчик 36-00—37-00, просо краєве 28-25—29-25, макуха льняна, 11-00—11-00, жак синій 120-00—130-00, жак синій 80-00—90-00, конюшина жовта 115-00—135-00.

НД голосуватиме за заявою недовіря?

Зачувати, що представники лівниці запиталися Народового Клубу, яке займе становище до внесення заяви недовіря для уряду д-ра Клябу тальського. Є чулки, що голова Нар. Клябу проф. Рибарський відповів лівниці, що народова демократія підтримить кожне таке внесення без огляду на те, хто буде його ініціатором.

4. листопада конвент сеніорів.

На 4. листопада скличе марш. Дашинський конференцію голов соймових клубів. Конференція торкатиметься обговорення проекту маршалка сойму в справі зміни сойм. регуляміну.

Мін. Залеський їде в Румунію.

Дня 22. жовтня їде в Румунію мін. закорд. справ Залеський, щоб зреалізувати ром. уряд. Із мін. Залеським їде його жінка, директор кабінету Шумляковський, начальник прес. відділу Хшановський та д-р Рачинський із сх. відділу. Мін. Залеський вернеться 28. жовтня.

Ген. Сосновський у марш. Пілсудського.

Дня 21. жовтня марш. Пілсудський прийняв ген. Сосновського на довшій нараді. Опісля марш. Пілсудський прийняв шефа департаменту справедливості мін-ства військ. справ ген. Данеца.

Зауніюс наслідником Вальдемараса.

Литовські урядові кола з през. Сметоною та прем. Тубілісом постановили іменувати о-конечно міністра закорд. справ Литви ген. секретаря мін-ства закорд. справ, теперішнього литовського посла в Празі д-ра Зауніюса, одного з найближчих Вальдемарасових прихильників.

Клемансо вмирає.

Стан здоров'я Клемансо погіршився так дуже, що лікарі не надіються врятувати йому життя. Клемансо мав кілька разів серцеві атаки, що дуже утруднювали віддих. Вприскували кисень, однак стан здоров'я хорого майже безнадійний.

Помер б. прем'єр Болгарії.

Помер бувш. болгарський прем'єр Радо-славов. Німецька преса пригадує, що він був головним творцем союзу між Болгарією й осередними державами. Після закінчення війни засудили його позачочно на довічне в'язницю. Щойно тепер діждався амністії, та не міг вернутися у батьківщину з причини тяжкої недуги.

Аманулові брати вбиті.

„Дейли Телеграф“ повідомляє з Алабару, що підчас інспекції цитаделі в Кабулі найшли в підземеллях 6 трупів, що вже псувалися. Досі устійнили ідентичність трьох убитих. Є це: Аманулі брат Абдул Наджид Хан, двоюродний Аманулі брат Гейтула Хан і провідник кандагарських племен у Кандахарі Могамед Юсман, який мав дуже великі впливи. Здогадуються, що Габібала замкнув їх у тюрму в початках свого володіння, а після своєї невдачі поубивав в'язнів. Можливо теж, що в'язні померли з голоду або може вони самі скінчили самогубством, бо не бачили надії рятунку.

Бесідовський на вічу Керенського.

Дня 20. жовтня були в Парижі збори прихильників Керенського, який сам головував. М. і. промовляв уперше Бесідовський. Він наважав положення в СРСР дуже критичним. Ствердив, що комунізм потонує у мертвоті доктрини й унеможливив усяку еволюцію.

Лямбов помер.

Дня 18. ц. м. у варшавській лікарні помер горожанин СРСР. Павло Лямбов, якого найдено недавно в підвалах під Варшавою. Ця таємнича справа із самогубством Лямбова, чи нападу на нього залізничних невісників, бо Лямбов до останньої хвилини життя не хотів давати ніяких ближчих пояснень, а на всі питання відповідав: „Думай-

те про мене, що вам хочеться“ Стверджено тільки, що Лямбов був від 1919 року на емігранції і що в останніх роках віддавав під більшовицького посольства у Варшаві помісячну допомогу. І що радянський посол у Варшаві відвідав Лямбова у лікарні.

„За Свободу“ пише, що Лямбов служив в армії Врангеля, а потім жив у Югославії і Парижі, де познайомився з однією жінкою: ця жінка замовляла його вернутись до Росії, що Лямбов і хотів зробити, але по дорозі до Варшави довівся, що йому грозить смерть, як тільки поверне до дому. Лямбов признався якомусь Вальміну, що більшовики грозять йому карою смерті. На діставши дозволу на поїзд у Варшаву, Лямбов поповнив самогубство, бо не міг ані вертатись до дому, ані жити в Польщі.

НОВИНКИ

— ПОЧТОВІ СКЛАДАНКИ розсилаємо з нинішнім числом і просимо Вп. Передплатників негайно відновляти передплату, щоб не було перерви у висилці часопису. Передплата на листопад виносить 5 зол.

— Чи в польських в'язницях біють? „Роботник“ з дня 20. Х. ц. р. містить новинку про скарги політичних в'язнів з Берестя. Ці скарги адресовані до редакції „Роботника“ а говориться в них про те, що у в'язниці в Берестю біють і катують політичних в'язнів. Всякі протести проти зловживань в'язничної сторожі пішли на марню, тому в'язні звернулися до міністерства справедливості зі скаргою проти побоїв у в'язницях.

— Невідома дівчина під поїздом. Недалеко заведення для божевільних на Кульпаркові знайдено на залізничній шляху дівчину, переїхаву поїздом. Ніяких документів у неї не було, тому невідоме її ім'я ані місце зимовання. Досі не в'яяснено також чи маєть до діла із самогубством чи ні, бо на голові тої дівчини можна бачити рану наче від кулі, а особи, що переходили вночі біля залізничного шляху, чули крик якоїсь жінки і благання про поміч та револьверові стріли.

— Львівська хроніка. Дирекцію львівської поліції повідомлено, що на днях пропала без сліду Зофія Бурляг із вул. Ядвіги 31, Зофія Дорх із вул. Корнелія Уейського 8, і Францішка Малькевич, вул. Пелчинських 14. Всі вище названі, то молоді дівчата. — Передвчера арештовано Гершла Френкля, який вивіз невідомо куди Дору Грінберг 16-літню дівчину із вул. Клепарівської 4. На його сумлінню лежить також рабунк в жидаїській божниці у Львові. — В неділю невідомі злодії закралася вночі до помешкання співробітника „Хвілі“ Альфреда Пльона і забрали з нього 2.500 золотих. — При вул. Снопковській знайдено немовля, підкинуте якоюсь невідомою матір'ю. — В гардеробі Малого Театру невідомі злодії вкрали в артиста Цесельського пальто і 525 золотих.

— Бандитизм. Біля Монастирця, пов. Ліско бандити напали на Василя Хяту та на Станіслава Біласа і його жінку, намагаючись зрабувати в них гроші, але натрапили на енергійну оборону нападених і повтікали. Так само в Маріямполі, пов. Дрогобич бандити напали на Петра Дудзьоха і вкрали в нього 275 золотих.

— Статистика Варшави вказує, що у Варшаві мешкає 1.086.305 осіб. На 100 чоловіків припадає 117 жінок. В останній році у Варшаві значно зменшилася смертність: найбільше вмирає на туберкульозу (аж 17 процент).

— Сліпі будуть бачити. Американський очний лікар Бен Біт Кі перевів світлаву очну операцію, яка дала небувалий вислід: Одному чоловікові, в якого очна рогілка була зовсім знячена, він вирізав цю рогілку і вставив нову із якоїсь домашньої звірини. Лікар сам не був певний, чи експеримент вдасться, але виявилося, що пацієнт, який був зовсім сліпий, віддав склав тричетверті сили свого зору.

— Скільки є причин смерті? В Парижі закінчився конгрес статистиків, який між іншим переводив статистику причин смерті. Виявилося, що медицина знає досі 5000 смертельних недуг.

— Союз чеських журналістів у Празі уряджує в користь своїх ветеранів, адія та смірт фантової лотерії. Головною виграюною буде грудка чистого золота вартості 3600 доларів. Крім цього буде ще 4.717 менших вигранів на таку саму загальну суму. Тигнення в присутності нотаря дня 4. листопада ц. р.

— Виселення журналіста. Дирекція поліції в Ковні примусово виселила редактора Оагера Слюсарайтиса із Ковна до містечка Бірки за антидержавну статтю в одній із литовських газет. Слюсарайтис не має права вертати до Ковна на протязі 6 місяців. В його редакції переделено ревізію.

— Ріжні вісти. У Варшаві відбувається судово розправа проти комісари слідчої поліції Даніла Бахраха і його товаришів, обвинувачених за вбивство фламандських громадян. — У Варшаві скінчили

758 І мушкет.